

από τα επίσημα αρχεία της "**Αρχαίας Ροδοσταυρικής Αδελφότητας**" (FRA)

«Ροδόσταυρος»- Πολλοί θεωρούν ότι αυτό το όνομα προέρχεται από αυτό του Christian Rosenkreutz (1378-1484), του θρυλικού Γερμανού μεμνημένου, ο οποίος, το έτος 1425, ίδρυσε την «Αδελφότητα του Ρόδου + Σταυρού», αφού ταξίδεψε στην Ανατολή. Η Αδελφότητα αυτή παρέμεινε ξεχασμένη, για να ξαναεμφανιστεί, σχεδόν δύο αιώνες αργότερα, με το βιβλίο «Fama Fraternitatis R+C», το οποίο γράφτηκε και εκδόθηκε ανώνυμα, στην πόλη Κάσελ, το 1614. Αυτό το «έργο αναφέρεται στην ζωή «του πιο θεϊκού και φωτισμένου πατέρα, του Αδελφού μας C.R.».

Κάποιες αγγλικές εκδόσεις της Fama, δέχονται ως ψευδώνυμο το Christian Rosenkreutz, το οποίο και ερμηνεύουν ως «ένας Χριστιανός του Ρόδου και του Σταυρού». Πολλοί αποδίδουν την συγγραφή του έργου αυτού στον Johan Valentin Andrea»¹, γεννημένο στην πόλη Βύρτεμπεργκ, στις 17 Αυγούστου 1586. Άλλοι, εν τούτοις, έχοντας πιο επιστημονικό κριτήριο, μοιάζουν να συνδέουν αυτόν τον τίτλο με ένα σύμβολο που υπήρχε από την πιο μακρινή αρχαιότητα, μάλλον, και το οποίο αναφερόταν σε μια «Αδελφότητα Φωτισμένων». Υπάρχουν, επίσης, αμφισβητήσεις σχετικά με την προέλευση της συμβολικής αυτής επωνυμίας. Μερικοί προτιμούν να την συνδέουν με τις λατινικές λέξεις: «Ros» (Δρόσος 2) και «Crux» (Σταυρός), δεδομένου ότι η (αλχημική) Δρόσος κατείχε

πρώτη περισσότερο την ιδιότητα, ανάμεσα σε όλα τα σώματα της Φύσης, να έχει την ανώτερη ισχύ για να διαλύει τον χρυσό, ο δε Σταυρός αναπαριστά, στην αλχημική γλώσσα, το Φως. Έτσι, «φως» ονομαζόταν «ο σπόρος ή το τέρας του κόκκινου δράκοντα, φως ακατέργαστο, καθαρά υλικό, το οποίο, εφ'όσον εξαγνιστεί και μεταστοιχειωθεί, παράγει τον χρυσό». Ωστόσο, για την πλειονότητα των αλχημιστών, ως «δρόσος» εννοείται ένας μεταλλικός υδρατμός, ο οποίος παράγεται κάτω από τα σημεία των Διδύμων και του Ζυγού του Αλχημικού Ζωδιακού, ο οποίος είναι διαφορετικός από τον Αστρονομικό Ζωδιακό. Μια άλλη άποψη, η πιο διαδεδομένη και αποδεκτή, λόγω του ότι παρέχει την καλύτερη αναλογία συμβολικών εξηγήσεων, δέχεται ότι: «το Ρόδο, το οποίο ήταν ανά τους αιώνες έμβλημα του Κάλλους, της Ζωής, της Αγάπης, και της Χαράς, εκφράζει μυστικά όλες τις διακηρύξεις που εξέφραζε η Αναγέννηση... Η ένωση του Σταυρού με το Ρόδο, αυτό ήταν το ζητούμενο της Υψηλής Μύησης.»

Ορισμένοι πιστεύουν ότι τα γράμματα F.R.C. (FRATER ROSAE CRUSIS - Αδελφός του Ρόδινου Σταυρού), που χρησιμοποιούσαν κρυπτικά οι παλαιοί Ροδόσταυροι, σημαίνουν Πίστη (Fides), Θρησκεία (Religio) και Έλεος (Caritas), και ότι το σύμβολο του Ρόδου και του Σταυρού αναφέρεται στο ξύλο του Γολγοθά, που

ζωοποιήθηκε από το αίμα του Χριστού. Ένας από τους συνεργάτες του περιοδικού «Initiation 3» εξηγεί: «Μετά απ' τα τριγωνικά εμβλήματα, την σφραγίδα του Βράχμα, το τρίγωνο του Ιερού Τετραγράμματος ή του Τεκτονικού εμβλήματος, το πιο παλιό, από όσα μας έχει κληροδοτήσει η αρχαία ιεροσύνη, είναι το έμβλημα του Ρόδο και του Σταυρού 4... Το Ρόδο και ο Σταυρός προσωποποιούσαν για τους μνημένους την θεϊκή ιδέα της εκδήλωσης της ζωής μέσω των δύο στοιχείων που συνθέτουν το έμβλημα. Το Ρόδο, το πιο τέλει σύμβολο της ζώσας ενότητας, πρώτον, γιατί αυτό το άνθος, πολλαπλό μέσα στις ποικιλίες του, αναπαριστά την σφαιρική μορφή που είναι σύμβολο του αιώνιου, έπειτα δε επειδή το άρωμα που αποπνέει είναι σαν μια αποκάλυψη της ζωής. Αυτό το Ρόδο τοποθετήθηκε στο κέντρο του Σταυρού, γιατί, γι' αυτούς, αυτός ο τελευταίος εκφράζει την ιδέα της ευθύτητας και του αιώνιου. Της ευθύτητας, λόγω του ότι τέμνονται οι γραμμές του σε ορθή γωνία, και του αιώνιου γιατί αυτές οι γραμμές του Σταυρού μπορούν να επεκταθούν προς το αιώνιο και άπειρο, εάν δε ταυτόχρονα μεταβληθεί στη σκέψη μας η έννοια της κάθετης γραμμής, θα αναπαραστήσει την τριπλή έννοια του ύφους, του πλάτους και του βάθους.

«Αυτό το φυλακτό του αστρών Σταυρού είναι προικισμένο με μια μαγεία ικανή να κυριαρχήσει την

βία των στοιχείων.» -αναφωνεί ο Villers de l' Isle Adam - «Εξαπλωμένο κατά μυριάδες πάνω στην γη (αυτό το σημείο), με την πνευματική του έννοια, εκφράζει και καθαγιάζει την αξία των ανθρώπων, την προφητική επιστήμη των αριθμών, το μεγαλείο των στεμμάτων, την ομορφιά του πόνου. Είναι το έμβλημα της εξουσίας της οποίας το πνεύμα περιβάλλει μυστικά ένα ον ή μια αιτία...! Αυτός επιβάλλει, απολυτρώνει, ταπεινώνει ως να γονατίσεις, δίνει την φώτιση!... Οι ίδιοι οι βέβηλοι λυγίζουν μπροστά του. Όποιος του αντιστέκεται, γίνεται τελικά σκλάβος του. Όποιος τον αρνείται, υποφέρει τρελά επειδή τον περιφρονεί... Παντού εμφανίζεται αγνοημένος απ' τα τέκνα αυτού του αιώνα, αλλά είναι αναπόφευκτο. Ο Σταυρός είναι το σχήμα του ανθρώπου όταν απλώνει τα χέρια του στη θέληση, ή όταν υποτάσσεται στη μοίρα του. Αυτός ο ίδιος είναι το σύμβολο της αγάπης, χωρίς την οποία κάθε πράξη παραμένει στείρα. Γιατί, κατά την ρυθμική κίνηση της καρδιάς, εκδηλώνεται όλη η αληθινή φύση...».

Όλοι γνωρίζουμε πως ο Σταυρός δεν είναι μόνον ένα χριστιανικό σύμβολο, αλλά μια παγκόσμια αναπαράσταση της θυσίας του Πνεύματος μέσα στην Ύλη. Από τις πιο παλιές εποχές χρησιμοποιήθηκε αυτό το σύμβολο παντού. Έτσι, συναντάται στην Αίγυπτο, σαν Άνκχ, στους Τολτέκους του Μεξικού, σαν θυσία

του «Κουε-τζακοάτλ», ο οποίος σταυρώθηκε σ' έναν χιαστί σταυρό, στην Ινδία, μεταξύ των Γνωστικών, των Καββαλιστών και των Εβραίων, ενώ επίσης τον χρησιμοποιούσαν και στα Ελευσίνια Μυστήρια. Ο Kazauer αναφέρει μια παράδοση, σύμφωνα με την οποία η Αρχαία Ροδοσταυρική Αδελφότητα ήρθε από την Ασία⁵, («ISRAEL UT ROSA FLOREVIT ET RADIX EJUS QUASI LIBANON»).

Εξ άλλου, «.Ας σημειωθεί πως το οικόσημο του Λούθηρου φέρει μια καρδιά κρεμασμένη από ένα σταυρό περιτριγυρισμένο από ρόδα, χωρίς αυτό να αποδεικνύει τίποτε, ότι δηλ. ήταν αυτός ο ιδρυτής της», λέει ο Arnauld. «Όλα τα Τάγματα της Ιπποσύνης - προσθέτει ο MAIER- τα οποία μάχονταν υπέρ Θεού, έχουν ως σφραγίδα τα δύο γράμματα K+C, αλλά το αληθινό R + C φέρει μια χρυσή σφραγίδα, όταν δε παρεμβάλλεται ο Ήλιος μεταξύ του C και του R, προκύπτει η λέξη «COR» (= καρδιά), βασικό όργανο του ανθρώπου και μοναδική θυσία του Κυρίου».

Ο Δρ. Robert Fludd (1574-1637) λέει ότι οι R + C ονομάζονται «υιοί του Θεού», ότι «το Ρόδο είναι το αίμα του Χριστού» και πως χωρίς τον εσωτερικό και μυστικό Σταυρό, δεν υπάρχει ούτε αφοσίωση, ούτε φώτιση. «Οι R + C ψάχνουν την βασιλεία του Θεού, την αναγέννηση μέσα στον Ιησού Χριστό, διαβάζοντας το

μοναδικό βιβλίο της ζωής. Οι R + C προσπαθούσαν να δώσουν στον μεν εσωτερικό άνθρωπο τον Χριστό, στον υλικό άνθρωπο ολόκληρη την γνώση για τον Δρόμο του, τέλος δε στον άνθρωπο της κοινωνίας τον Παράδεισο επί της γης, όλα συμβολιζόμενα και κατανοούμενα μέσω του αριθμού (επτά) των σοφών, των ελεύθερων τεχνών, και του θαυμάτων του κόσμου». Για τους R + C, το μυστήριο του κόσμου δεν ήταν παρά η μόνιμη κάθοδος του Λόγου στη σάρκα και η αναγέννηση αυτής της σάρκας μέσω του Πνεύματος. Η άβυσσος γίνεται φως, χάρη στο έλεος. Ο Θεός πραγματώνεται μέσα στον άνθρωπο μέσω του Μεσσία.

«Το μάτι του Θεού βλέπει, δημιουργεί και διατηρεί τα πάντα. Το βλέμμα αυτού του ματιού είναι το φως της χάριτος, που είναι το ΕΡΓΟΝ, η ουράνια Εύα, ή το συστατικό της αναγέννησης. Η περιφέρεια αυτού του φωτός είναι η κλίμακα προς τον ουρανό ή το κατ' εξοχήν μυστήριο του Rose + Croix».

Το Ροδοσταυρικό σύμβολο εμφανίζεται στην Δύση για πρώτη φορά, δημόσια, και λαμβάνει μια αλληγορική εξήγηση στο έργο του Δάντη «Ουρανός». Ο Ουρανός του Δάντη συντίθεται από μια σειρά καβαλιστικών κύκλων, οι οποίοι διαιρούνται από έναν σταυρό, όπως το πεντάκλεο του Ιεζεκιήλ, στο μέσον δε αυτού του

σταυρού ανθεί ένα ρόδο. Ο Johan Gottlieb Buhle (1763-1821), βεβαιώνει ότι οι θεραπευτές και οι Εσσαίοι ήταν οι πραγματικοί προκάτοχοι των Ροδοσταύρων. Σε παλαιά χειρόγραφα διαβάζουμε: «Η Αλχημεία δεν είναι παρά μια δευτερεύουσα τέχνη. Οι Ροδόσταυροι προτιμούν την αρετή από το χρυσάφι. Οι περιοδοί της δράσης των Ροδοσταύρων προσδιορίζονται από την γνώση του Αστρικού και των Νόμων της Εξέλιξης του ανθρώπινου γένους. Ο σκοπός των διαδικασιών της Αποκάλυψης είναι να παραμένουμε με την επιθυμία να είμαστε οι εκλεκτοί, συνειδητοποιώντας πόσο λίγοι [και απαραίτητοι] είναι αυτοί οι εκλεκτοί».

«Τέκνα της Αλήθειας, δεν υπάρχει παρά ένα Τάγμα, μια Αδελφότητα, μια οργάνωση ανθρώπων που σκέπτονται με τον ίδιο τρόπο, που έχουν ως σκοπό να κατακτήσουν το Φως... Η πλειοψηφία αρκείται στην εξωτερική τελετουργία... Η αληθινή Κοινωνία του Φωτός δεν μπορεί να είναι παρά μόνο μία».

Ο Max Heindel (1865-1919) αναφέρεται, ως εξής, στην προέλευση των Ροδοσταύρων: «Τα μελλοντικά γεγονότα προβάλλουν την σκιά τους προγενέστερα, και όταν οι μεγάλοι Οδηγοί της Ανθρωπότητας διακρίνουν κάποια τάση προς έναν υπερβολικό υλισμό, ο οποίος αυξάνεται τώρα στον δυτικό κόσμο,

λαμβάνουν ορισμένα μέτρα για να αντιταχθούν σ' αυτόν και να τον μετουσιώσουν εν καιρώ. Δεν επιθυμούν, με κανένα τρόπο, να σκοτώσουν την Επιστήμη που βρίσκεται σε άνθιση, όπως αυτή προσπάθησε να κάνει για την Θρησκεία, γιατί βλέπουν πως το καλό θα προκύψει, στο τέλος, όταν μια εξελιγμένη Επιστήμη θα μετατραπεί εκ νέου σε συνεργό της Θρησκείας. Μια πνευματική θρησκεία δεν μπορεί να ενωθεί εξ ολοκλήρου με μια υλιστική επιστήμη, όπως το λάδι δεν θα μπορέσει να ανακατευτεί με το νερό. Γι' αυτόν τον λόγο, θα λάβουν μέτρα ώστε να εξιδαλίσουν την επιστήμη και να κάνουν επιστημονική θρησκεία. Λέει, ακόμα: « Το Τάγμα των Ροδοσταύρων δεν είναι απλώς μια μυστική Εταιρία, είναι μια από τις σχολές των Μικρών Μυστηρίων, οι οποίες είναι φύλακες των Ιερών Διδασκαλιών, που έχουν μια πνευματική ισχύ πάρα πολύ δυνατή, εμφανή στην ζωή του Δυτικού κόσμου, αν και δεν επεμβαίνουν στη μοίρα της ανθρωπότητας και, ακόμα περισσότερο, δεν της στερούν την ελεύθερή της βούληση.

Κατ' αυτούς τους τελευταίους αιώνες, από τις απαρχές της σύγχρονης επιστήμης, στη γη κατοικεί μια ανθρωπότητα περισσότερο υλιστική. Το μυαλό νικάει τελείως την καρδιά, ο υλισμός κυριαρχεί σε όλες τις πνευματικές ορμές, και η πλειοψηφία του

σκεπτόμενου κόσμου δεν πιστεύει τίποτε που να μην μπορεί να το αγγίξει, να το γευθεί και να το γνωρίσει. Γι' αυτό, είναι αναγκαίο να γίνει μια έκκληση στη διάνοια, ώστε να μπορέσει η καρδιά να δημιουργήσει μέσα της κάτι το οποίο να επικυρωθεί από τη διάνοια. Απαντώντας σ' αυτή την απελπισμένη έκκληση, οι «Μυστηριώδεις Ροδοσταυρικές Διδασκαλίες» προσπαθούν να αποκαταστήσουν την επαφή, συσχετίζοντας τους επιστημονικούς παράγοντες με τις πνευματικές αλήθειες».

Έτσι, για ορισμένους, η Αρχαία Ροδοσταυρική Αδελφότητα είναι επαναστατική και μεταρρυθμιστική, από άποψη θρησκευτική, αλχημική, μαγική, ακόμα και κοινωνική. Για άλλους είναι Παρακελσιανή και για πολλούς, σχεδόν μια τρέλα. Ένα από τα άμεσα αποτελέσματα που είχε η εμφάνιση της «Fama», ήταν το ότι προκάλεσε τα δόλια ψεύδη ενός μεγάλου αριθμού τσαρλατάνων που περνούσαν για «μέλη» της Αδελφότητας και, υποσχόμενοι θαυμαστές θεραπείες, έλεγαν πως κατέχουν αλχημιστικά μυστικά, πετυχαίνοντας τελικά μόνο να καταστρέψουν την υγεία και την περιουσία των αδελφών που πίστευαν τις φλυαρίες τους...6

Αυτό που κυρίως εντυπωσιάζει τους αναγνώστες των Ροδοσταυρικών κειμένων, είναι το ότι οι R + C έφεραν

στους αυτοκατεστραμμένους Ευρωπαίους του 18ου αιώνα, λόγια ειρήνης και ομόνοιας. Μέσα στον παγκόσμιο εγωισμό, εκείνοι (οι R + C) θα θυμηθούν πως οι άνθρωποι είναι αδέρφια, γιοι του ίδιου πατέρα. Εν μέσω της αναρχίας που είχε ήδη εξαπλωθεί, θα δείξουν πως ο Χριστός είχε κατέβει για να εγκαθιδρύσει την ισορροπία ανάμεσα σε κάθε ασυμφωνία και πως θα επιστρέψει εκ νέου για να ενώσει σ' ένα μόνο Σώμα όλους αυτούς οι οποίοι θα είναι πιστοί υπηρέτες.

Εκείνοι που εκπληρώνουν αυτήν την κοσμική λειτουργία, θα έχουν δικαίωμα στον τίτλο του Rose + Croix, αλλά, ποιος θα μπορούσε να πει ποια είναι αυτά τα όντα με την πολυπλοκότητα της προσωπικότητας, όταν όλοι ξέρουμε ότι τα εκδηλωμένα Ροδοσταυρικά χαρακτηριστικά δεν είναι παρά ένα μέρος, μια αντανάκλαση του αληθινού Ρόδου και του Σταυρού; Κι όμως, υπάρχουν ψυχές που είναι ενωμένες με την Πηγή τους με μια αληθινή αγάπη, που τροφοδοτούν την εσωτερική φλόγα μόνο με τη θυσία, και που ανυψώνονται αδιάκοπα πάνω από την ύλη, από αυτό που είναι εξωτερικό και από αυτό που είναι μόνο ανθρώπινο. Αυτές οι επίλεκτες ψυχές λαμβάνουν ως ανταμοιβή το «θαυμαστό χάρισμα της αληθούς παρουσίας». « Τα σώματά τους θα ήταν χωριστά απ' όλη την απεραντοσύνη του Ζωδιακού κατά τη διάρκεια

των αιώνων. Αν και οι διάνοιες τους είναι διαφορετικές, αυτές οι ψυχές θα είναι ενωμένες για πάντα». Έτσι ήταν και έτσι είναι οι Ροδόσταυροι.

Ο Χριστός λέει: «ο κόσμος να μην τους γνωρίζει». Γι' αυτό, όταν αλλάζουν χώρα, αλλάζουν επίσης και όνομα. Μπορούν επίσης να προσαρμόζονται σε κάθε κατάσταση, σε κάθε περίπτωση, έχουν τον κατάλληλο λόγο για την κάθε περίπτωση. Δρουν με τέτοιο τρόπο, ώστε αυτό που πρέπει να ειπωθεί στον κόσμο, θα ειπωθεί. Στο μεταξύ, δεν ενθαρρύνουν τους απολογητές τους αλλά ούτε τους απασχολεί να αναιρέσουν τα λεγόμενα όσων τους εναντιώνονται. Γνωρίζουν καλά ότι τόσο οι πρώτοι όσο και δεύτεροι συμπεριφέρονται σύμφωνα με αυτό για το οποίο μόλις και είναι ικανοί, ανάλογα με το φως που έχουν μπροστά στα μάτια τους.

Κλείνοντας την σύντομη αυτή ιστορική έρευνα, αναφέρουμε τα λόγια του εξόχου Μαθητή Eckhart-shausen: «Αυτή η κοινωνία του φωτός, υπάρχει από την πρώτη ημέρα της Δημιουργίας του Κόσμου, και θα διαρκέσει έως την τελευταία ημέρα των χρόνων... Διαθέτει μια Σχολή, στην οποία το ίδιο το πνεύμα της Σοφίας διδάσκει εκείνους που διψούν [και τα Μυστήρια της Ζωής] είναι φυλαγμένα σ' αυτή, για τους γιους του Φωτός».

Αυτή η Σχολή της Σοφίας, ήταν, από την αρχή των χρόνων, η πιο μυστική και η πιο απόκρυφη του κόσμου, γιατί ήταν αόρατη και υποταγμένη αποκλειστικά στη Θεία Κατεύθυνση.

1. Σύμφωνα με ορισμένους ιστορικούς, οι πρωταγωνιστές του Ροδοσταυρικού κινήματος στην Ευρώπη, κατά τον 17ο αιώνα ήσαν οι: Valentin Andrea, Michel Maoer, Robert Fludd.

2. Δρόσος: Η αλχημική ατραπός της Σαλαμάνδρας επεξεργάζεται την δρόσο των φυτών, θεωρώντας ότι εμπεριέχει την φωτιά του ουρανού. Αποτελεί μια από τις δυσκολότερες ατραπούς.

3. Initiation: Περιοδικό μνητικό, που ιδρύθηκε από τον Parus.

4. Το Ροδοσταυρικό έμβλημα αποδίδεται, από ορισμένους, στον Ερμή - Θωθ, έφθασε δε στους χώρους των Αιγυπτιακών Ναών διερχόμενο από την Χαλδαία, υποχρεωτική ενδιάμεσο, μιας και εκτεινόταν μεταξύ των Μάγων, στα σύνορα του Τίγρη και του

Ευφράτη, και επειδή ο Καμβύσης, μετά την κατάκτηση της Αιγύπτου (έτους 525 π.Χ.), παρέδωσε αυτό το σύμβολο σ' όλους τους μνημένους ιερείς αυτής της χώρας.

5. Βλέπε στο ίδιο αφιέρωμα: «Οι Ροδόσταυροι της Ανατολής».

Ο Fludd κατήγγειλε ορισμένα άτομα, τα οποία, χρησιμοποιώντας τον τίτλο του R + C εξασκούσαν μια μαγεία γεμάτη δεισιδαιμονίες, μια φανταστική αστρολογία, μια λανθασμένη αλχημεία και μια ψευδή Καμπάλα. Κατά τον ίδιο τρόπο, υπήρχαν βιβλία που ελάχιστα θα τα συνιστούσαμε, και τα οποία είχαν ψευδώς εκδοθεί στο όνομα της Αδελφότητας.